

იქნება ეს არი სულაც არაიას ან პუნდუს, ზაგრაი ისიც კი იქნება, რომ ფიქრში ბევრს გავაზროს და ავი ხმა დაუდგინო ძალიან სწრაფი კაცებისა.

ჩაი თქვა უნდა, რომ ასაკილი იქნება ის არი, ვითომც კალ-კალე უწყების დარბაჯა და შინ მოგზაინა ძელი იყოს. შაველითის, ყოველმა საზოგადოებამ იყოს იმის წყნობა და მოძებნი სავსე სტეპიერები. მინ უშლის, განუთვნივც გამოახლდნო, მაგრამ უწყებების კალ-კალე დაიბრუნება და შინ მოგზაინა უწყველად და უწყველად საწიროა მებრძლი ჩვენს ხალხში და სხვაგვარები, რომე-ლოც გავსის ყოველითის არა კითხულობა.

საერთო მოსახსენებელი არი მოგვეყარა გავრების გამოცემის განცხადებას.

შეორე მხარეც ვაუკიცხვლი არ უნდა დავადლო. ის მხარე, რომ ამომხრებელი ბულ-გროლი უწყებებზე თავის მოალოებასა და საზოგადო ყრბობაში დანიშნულ დროს არ დაიბრუნა.

ჩა წარმოსდგება ამ მოსულელთაგან, ყველაზე იტვირი. საზოგადო საქმეების მართვა და გამოძიება იბრ-ოდე ამირჩულე კაცს კისრად აწევეს. შაველი ადამიანი რაც უნდა ნიჭიერი და გამბედი იყოს, რაც უნდა ყოველდღიანობა და ყოველდღი საქმის ასრულების მსურველი, არ შეიძლება, რომ ყოველ შემხლებელე დინგინა ჰქონდეს და ყოველგვარ შრომას მოჰქონოს. შევლამა და სოსულტად ამანან თნ დასვეს.

შევლამა და სოსულტ ხდება მიწეში, რომ ავალ-მაყალი და სამდუ-ჩაივი იბრუნა ხოლმე საზოგადოებში. ეს ასე არ გამოვრბინება, ის იხროს იწყება სამდურაყვი, გაკალდა და ბებურ-ჯელ ცილისწამება, ისეთი რომ პა-

ტიონან კაც ბევრს დაფრთხობას. პატიონანი კაცი ხედავს, რომ არც იმისი თავის ხედავს, არც ერთხელხედავს, არც შრომას მტკარებელ ვა-კეთების და შეწყობების მოაგებასაც არ ხედავს. პირიქით უპატრონებმა და სირცხვილის უნდა მოელოდეს.

ბევრს იბრუნე ჩვენში ისეთ თავ-გამოღებულ და საქმეობა საქმეებისათვის მოღვაწეს, რომ საზოგადო საქმეებში გავიროს? სიტყვას, ძალიან სიტყვას.

ჩა არის მიზეზი, თუ არ ის, რომ საზოგადო ყრბობაში ვისაც ვალი ხედავს სირცხვილს და ცქვი აქვს, არ დაიბრუნა. ეს ჩვეულება თნ და თნ ძლიერდება ჩვენში, თნ და თნ ვაგულ-ლოდე გუბრბადა ხალხი თავის საკუთარ საქმეებმა და საქმეობა რასაკერძოვლია, კარგათ არ მუშაობს. შაველი კაცი თავის მოალოებას ასრულებს, საზოგადოებში სირცხვილს და საქმეების თვალ-უარების დევნას თავიდან აშორებს, არ ასრულებს, და იმდერება, იყვედრება კი რამე მიწი-საზოგადო საქმეებში აც უცდით ჩემ-დარბაჯობა, არაფერი არ ყოველგვარ, ჩვენი მოხელენი ასე და ასე იტყვი-ვიან.

შევე დალოცვილები, გინდათ საქმე ვაგულენი, იბრუნე ყრბობაში, იღაპარაყეთ თქვენს საქმი-რებებსა შრომითიერ უყოების კაცებში, რჩევა მიყეთ თქვენს ამორჩეუ-ლებს, შევლამა გაუსრულებ, ჩაპატი-სკვალბე, სკვალბე დაახბეთ, სირა-თელ გაავრბინე! შირაქი სულ ასე ყრბობი არ გარება, და შორს დგამა სირცხვილ.

მაგალითი შორს არ არის. ახლი ყველა დაპარაკობი ქალბის საქმეებში კარგა არ მოყვებ ჩვენ ხმოსწავ-სო. მინ იყო და თნ არის დანაშაუ-ვე? შითქმის ხუთი თასი ამომხრებე-

ლი ითვლება ბუღლისში და შირაქან ამირჩევაში ამდენ სურვისაგან ოთხისა ძლიეს შეყარა.

ახლი მოლით და იბოლეთი. მინ არის ზრალეული, თუ არ ისე ამომ-ჩრეველინი?

მადრიოსი უნაშაღის სამხ

სხვადა ქაჯაქსი მრწყისა

შეშინ, 15 მარხს, ღამაშის იყო ამარჩეულბების კარბა ძალიქის ჩრე-ვა, რომელსაც უნდა განცხობა ხმოსანს ინიერბის აბ. პ. ბებურ-თივის პრევიტე შეხანდეს მადრიოსის უწყებლობას.

ხმოსანის ადრევე დარბეგული ჰქონდათ ძალიქის მამგვილის დაბე-დელი მოსწინის ამ უწყებლის თარ-ბაზე. ამ მოსწინებლამ ხმოსან, რომ მადრიოსის უწყებლ 1852 წელს თ. მარხან ყოცის ვანკარბელები ნაწილ-ნაწილებად დაუყვინა და ლუ-რბიებთან ორბიბებისათვის, ბავ-რატიონ-მუხრანსკისათვის, შირიხოს-სათვის და მარათიოსათვის ამ პირ-ობაში, რომ ამან იმის წესი განაგ-დაობას გამაგრებეს ეს უწყებლად, ვარ-შეშინა ვადედა შეხანდელს, რომ მტკარანს არ წაიღობა.

მაგრამ, რადან ამ დროსვე მიხა-ლოვის ხილს აწებდნენ, ამის გამო ამ პირობის შესრულებას მამინ აბარ მოუთხოვინათ უწყებლის მებტრო-ნეებისათვის. შეშინდეს ამ საქმეს ჩვეუ-ლებივად უხმაგსურბინა ერთის კან-ცელბრადამ და კომისიადამ მებტრეში და ამ ნაირად დღესაც ამ უწყებლის საქმე იბევე მდგომარებაში დარჩე-ნილია, როგორც 1852 წელს იყო თ. მარხანსკოვის ხელს, ე. ი. მეს-ხანსკო და ორბიბლანი ვალდებულნი არიან უწყებლის შემოაღონ კველი

ქალს დრო მიჰქვს პატარა სული მოზრბინი და გძლიოს დაპარაკობ-ვან მთავად-შე შესერბის ხოლო-მყო. ღრმის უბრალებინი პირნი უსო-ცობლობანი არიან, ყოველდღი საქმე ბუნდა, არყული, მიშოლო-შეშინი, მიშოლო-შეშინის იბრუნე გამ-ბობა, რომ დანაშაუ მასალა იმისთა-ნა, რომ ეც მასალა კაცმა კარგად მოიყრის ერთი-ერთხელის, კარგად შეათანხმოს, ვითარე ვადამას, სწრაფ სწორებე მოსაწონი იქნებოდა. ახლი კი ასმ ვერ ციყვით.

პირველი მოქმედება წარმოადგინეს ისე, რომ ამხვე უყუბების მოთხოვე-ს მებტრებტრე გამოკლებანიქნებოდა. მათონის ქალბა, რომელიც დრბერ-ლის ციკლობას თამაშობდა, ასარუ-და თვისი როლი სრულის ხელოვნ-ნებით. ომი ითამაშა, რომ მთელი მოსაღონე თავისი ნებისთითიკა ერთ გამოხლებოა. შედარებელი არის არის ეს აქტიონი, თუ რომ ჩვენს ცხოვე-რბინამ ამოღებულის სანეს წარმოად-გერბინდ. უწყებთ არ უნდა, როკაც ეს აქტიონი ჩვენებურ ხანში შესუსტ-დელ-კაცების როლებს თამაშობს

ხოლმე. ისეთი მიზეზავსებულია ზედ-მხიერეთი, ისე ნაშენებელ გამომატ-ველად თვისის როლის, რომ კაცსა ჰგონია რა ენეს ეს დელ-კაცი ეს-ლობას სადღე მიწახეცა. შე ას-მავე მარტო იმისთანა მოთამაშე შე-ვლანხე, რომელსაც ნიჭი აქვს ცნო-ბა და სხვა ტიპად გარდაქციოს. ეს ნი-ჭი დიდი და იწივითიქოს. მაგისთა-ნავე ნიჭი შეგვიხმნევა. ეს აბამი-სობის, ზოგიერთი სომხის ბრბინი. შე აბამივე ამ მხრით მებად შენარშ-ნავით და კარგი რაპც არის. ჩვენდა სამწუხაროდ უნდა ვსთავებ, რომ ჩვენი ნიჭიერა მ. აბამივე შევსავა ერთს წერტილზედ და თუ დალი-ობა, მაშლა ვეღარ იწყეს. ახლი იკო-ბეს ჩამოღებ ნიჭით არის ადგილიც ეც მართლედ და ჩინებულე მოთამა-შე მწუხვართ, რომ ყურის არ უფლებს თავის ნიჭს არ უფლებს არა შრბის, რომ სწავლობს, არა ცდლობს, რომ თავის კარგებულს ნიჭს სრულე ვე-ვარს ვადასაშეღვინოს. მწუხვართ დაღრბინა გეგმას, რომ ეს ჩვენი მწუ-ხარება არ დარჩეს ახლად უღანბრას შინა მღალადღებულად.

მაშინას ქალის ნიჭი და აბამი-სის ერთ-ერთი არიან, და თნ გან-სხვავება არის რაიმე ანდ შორის მარ-ტო იმამა, რომ მაშინას ქალბა ამ უყანასწრელ ხანებში უფროა და უფ-რო იბრთ თავი და წარბაქვინა მწე-ვრად, დამაშლი ის მებტრ ტუბენის ცხატური, ხელის ქრევა და პრეკვა, რომელსაც არც როლი მითითებლად და არც სხვებთან და რომელიც უწინად უხებენ ხოლმე თამაშობა-სა. ოღონდ მაშინას ქალს ჩვე-ნებური ხანში შესული დელ-კაცი, რა წოდებულა უნდა იყოს, წარმოად-გერბინეთ და დაწმუხებულნი იყუბით მაშინას ქალი დაგვიწყებულნი ყო-ველი ნაღულელებანის თითონდ აუ-ტობობასაც, რაც უნდა უწინმელოდ იბრუნ იყოს, ავტორისაგან უხეზობლ გამოხატულიც ეს აქტიონს მინმერ-ლობას ამღებს ხოლმე და როლის როლიად ამხსნ. ჩვენის ახლად ფეხ-ადმეულ ავტორებისათვის მაგისთანა აქტიონს სწორედ განმაჩ რაპც აუ-ტობობები დაკლებენ, იმედია რომ იმის შეწყებს და შესრულებს ეს ჩი-ნებული აქტიონს. აბა რა არის რივე

და მხოლოთ ამ პირობის შესრულე-ბის შემდეგ ისინი ჩაითვლებიან ნაშე-ღის მებტრებინეთ და მეცემბთ იმით ამ ადგილებს შენანა.

ღრეს თ. აბ. ბებურთივის შემო-ბრანა ძალიქის ჩრევაში თავის მოგ-ვრას, რომელიც მდგომარობას შემ-დგემა.

მაგვერე ტრტე მტკარის სრუ-ლებით უნდა დაიხუროს და წყლის მუღე აქ ქალბის სახუთი ამოიხოს; ამ ბუნდს დაკლებით გამოიოს ქა-ლების დიდი დახურული არხი. მინ ნაწილად მადრიოსის ცენტრ-ლი მამინ ნაწილად ვადასკეცე-ვა ნაწილად-კუნებულად ვადასკეცე-ვა მებტრებინეთის ვანგებო, მებ-ტრებინებებს უნდა ვაგვეტონ კარგე-მაგრად, ქვის კველი ყველა სურ-თობა.

თუ ბებურთივის პრევიტეი შე-მოაღებს ყველი მადრიოსის კუნ-ბულის, მაშინ აქ ვაგულბა სულ 34,420 ოთხი-უთხი სავრე ადგილი, რომელსაც 1,760 ოთხი-უთხი სა-ვენი სავგარო მანდელ უნდა დაჩრ-ებოს, 2,000 სავ. ბაღისთვის იყოს ვარ-დადგულე წყლის ნაწილა ქუბისათ-ვის—4,160, ქუბებისათვის—7,200, ახალი ადგილები წყლისაგან შეტერ-ნი იქნება—19,300.

სულ ეს მუშაობა, ყველების ამოყ-ვანა, მარგვერა ტრტის დახურვა და სხე, დაჯდება ოთხმარკათას თუმ-ხანდა.

ბებურთივისა და სხვა საცულობი-ტების ნიწერების აბიოთი, ეს მტკარის მარგვერა ტრტის დახურვა არც ხალხსა და არც მარცებან ნაწილს მტკარისას აბიოთი ენებას არ მოუ-ტენს და ძალიან ადვილათა შესა-რულებლობა.

ხანბრბოლი მობარაკი ჩამოვარდ-ჩრებში ამ თ. ბებურთივის პრევიტე-ობისაზედ. შევლამ პირველად დაჩრ-ეცე ბაასი იმხველ—თუ ვი ცუბუნის

სმესი როლი გმის დაწებლებში? მტკარელ უფებრად და უფებრად, სადამე ვინც ამ უყანასწრელს დროს მავ როლში ნახა მაშინას ქალი, ის უნდ იტყვას, რომ ვე როლი ვეცე ვა-მოყვან და ფუნსვე ვერ დაავაწო. მიწავნად ვანცხვლეული და შევი-ო თავის თამაშობით, ვე როლი ნიჭიერ-სა მოთამაშეს, რომ მაგებრებულს რო-ლი მოჰქონდა და თავის თამაშობაც.

პირველი მოქმედება ღრმისა, მი-მელოც წინ მოგახსენიეთ, სრულად უყუბებრად ჩაივლიდა, რომ პიქისა მა-შინას ქალი და მ. მითინი არ შემე-ვედებოდა და თუ ეს მოქმედება მოც-ნონათ მაშინებრეთ ასე რომ თო-ვინათ ავტორეც გამოაშუგებებს ავტორი მაშინას ქალის და მ. მითინისა უხე-ლობელი უფრო უნდა იყოს, ვერწ-თავის საკუთარი ხელოვნებისა. ძალიან კარგად ითამაშა მ. მითინი საზოგადოდ და პიქისთანა გამოხე-რებაში, რომ ვანსაუტრებობი ჩვენს ავტორისა შორის მარტო ვითი მ. მითინისა, რომელიც თან-და-თან წინ მიდის და წარბაქვინა. ის მის-თანა აქტიობია, რომელიც ვინების

